



# RASKAN



## COLOFON

### Redactie

Jiska Houtman en Rudolphine Eggink

Email: [redactie@raskan.nl](mailto:redactie@raskan.nl)

Aan dit nummer werkten mee:

Jiska Houtman, Rudolphine Eggink,  
Suzan Meijer, Sylvia Scheen, Nancy Heij,  
Dorien Baaijens en Arnold Vermeulen

Druk Jonge Helden BV, Giesbeek

### Advertentie tarieven

Zwart-wit advertentie's

¼ pagina € 11,50 per plaatsing

½ Pagina € 21,50 per plaatsing

1/1 pagina € 42,00 per plaatsing

Full colour advertentie's

¼ pagina € 20,00 per plaatsing

½ pagina € 32,50 per plaatsing

¼ pagina € 80,00 per jaar (5x)

½ pagina € 127,00 per jaar (5 x)

Tarieven commerciële advertenties  
op aanvraag. Verdere informatie  
verkrijgbaar bij Nancy Heij.

**VOOR ALLE ADVERTENTIES GELDT:  
KANT EN KLAAR AANLEVEREN.**

### Lidmaatschap

Aan en afmeldingen en adreswijzigingen

Alleen bij de ledenadministratie

Arnold Vermeulen

Ambonstraat 86

1782 SK Den Helder

Tel: 0223 681577

Email: [ledenadministratie@raskan.nl](mailto:ledenadministratie@raskan.nl)

Een abonnement/lidmaatschap kan op ieder  
moment ingaan. Opzegging van het abon-  
nement/lidmaatschap alleen schriftelijk  
vóór 1 December van het lopende jaar.

Abonnement € 19,50 per jaar

Alleen leden en abonnees kunnen in aan-  
merking komen voor de services van  
RASKAN zoals plaatsing van nestjes en  
dekkaters.

Gezinslidmaatschap exclusief blad € 7,00

Lezers uit het buitenland dienen bij te dra-  
gen in de extra portokosten.

**Bank: Rabo: 1473.71.805**

©RASKAN Magazine verschijnt 5 x per  
jaar. Alle onder naam gepubliceerde artike-  
len vallen buiten de verantwoordelijkheid  
van het bestuur en de redactie. De redactie  
behoudt zich het recht voor artikelen en  
advertenties zonder opgaaf van redenen te  
weigeren en/of in te korten.

Bezoek ook eens onze website:

[www.raskan.nl](http://www.raskan.nl)

## INHOUDSOPGAVE

De bende van de Boetzelaerlaan	4
Raskanuitstapje	6
Kanker bij katten	8
Uit de oude doos 2	10
Help, mijn kat heeft een deur in zijn kop !	14
Veteranenhoek	16
Bibo in Canada	18
	20

## Kerst / Sneeuwfoto's

Heeft u kerst en/of sneeuwfoto's van  
uw huisgenoot, een verhaaltje of wat  
dan ook

Mail voor 1-12-2009 naar  
[redactie@raskan.nl](mailto:redactie@raskan.nl)

## Covergirl

## Sunzafumi's Busara

Somali sorrel, geboren op 20 juli 2007

Foto: Michiel Lebbink van Poezels.nl

Fokker/eigenaar: Ria Winters

Ouders

Grootouders

Overgrootouders

EC. Andy from A'far Aby n

GEC Tizian von Manderley Aby o

EC Kimberley from A'far

Sunzafumi's Machui Aby n var

Aj - Rumbleteaser Som o

IP. Isidora van Bibiaan Som n

GIC Le Chat Somali's Zazou Som n

Tarek du Som de Kismayou Som n

IC Raboliot des Fauves & Or Som n

Ch.Pr. Begin to Som de Kismayou Som o

Catzanova Sangria Som o

Swann's Isabeau II Som n

Swann's Paco Som n

Swann's Violette Som n



## BESTUUR

De rasclub Abessijnen en Somali's Nederland is opgericht op 7 januari 1977 als onderdeel van de Nederlandse vereniging van fokkers en liefhebbers van katten "Felikat".

## VOORZITTER

Huibert Meijer  
Bloemertstraat 14  
2011 JP Haarlem  
tel: 023 532 17 74  
email: voorzitter@raskan.nl

Taken: Bestuursraad, Contacten andere verenigingen, Gezondheid en Welzijn.

## SECRETARIS

Nancy Heij  
Sleewijkstraat 19  
1107 TS Amsterdam  
tel: 020 697 60 14  
email: secretariaat@raskan.nl

Taken: Voorlichting en kitteninformatie.

## PENNINGMEESTER

Arnold Vermeulen  
Ambonstraat 86  
1782 SK Den Helder  
tel: 0223 68 15 77  
email: penningmeester@raskan.nl

Taken: Ledenadministratie, verzending clubblad, homepage.

## Lid.

Janie Workum  
Bleekmeer 14  
1705 BE Heerhugowaard  
tel: 072 572 33 30  
email: advertentie@raskan.nl

Taken: Portefeuillehouder redactieza-  
ken.

Piet de Haan  
Alexander Bellstraat 81  
1972 RB IJmuiden  
tel: 0255 513 182  
email: stand@raskan.nl

Taken: Activiteiten, standbeheer.

Beste Raskanners,

De natuur kleurt weer in de meest prachtige herfstkleuren. De bladeren dwarrelen van de bomen en onze Somaby's rennen daar met de gebruikelijke energie achteraan. Tijd dus voor de herfsteditie van Raskan Magazine.

Ten eerste onze verontschuldiging voor het kreuken van Raskan 2009-3 bij de bezorging door TNT Post. Wij vinden het erg jammer dat sommige leden hun magazine niet in goede staat hebben ontvangen. Wij zijn blij dat u de moeite heeft genomen om ons hiervan op de hoogte brengen. Raskan stelt de opmerkingen en aanleveringen van zijn leden zeer op prijs. Op deze manier kunnen wij de kwaliteit blijven verbeteren. Om beschadiging in de toekomst te voorkomen gaan we het blad weer geseald verzenden.

De eerste vorst is ook alweer geweest, de dagen worden korter en het einde van het jaar komt langzaam in zicht. Wij van het Raskan Magazine zijn dus al druk bezig met de planning voor onze kerstuitgave. Hiervoor ontvangen wij graag uw input! Stuur ons uw mooiste, leukste of meest ontroerende verhalen of foto's van Somaby's in de kerststemming. Mail ons op redactie@raskan.nl en misschien verschijnt uw kerstbengel dan wel op de cover.

In dit nummer staan weer verschillende artikelen van onze leden, een leuk verslag van het Raskan-uitstapje naar Blijdorp en vindt u een artikel over de behandeling van kanker bij dieren.

Heel veel leesplezier!

De Raskan-redactie

## Belangrijke informatie

### Kitteninfo en voorlichting

Aanmeldingen voor kitteninfo kunnen uitsluitend worden opgegeven door het volledig ingevulde en ondertekende formulier (aan te vragen bij Nancy Heij of te vinden op de homepage) te sturen naar Nancy Heij. Voorwaarde voor deze service is, dat u minimaal drie maanden lid of abonnee van RASKAN bent. Aangemelde kittens blijven tot de leeftijd van drie maanden op de lijst staan. In het geval dat een reservering wordt geannuleerd, kunt u het kitten direct weer aanmelden. Indien u na de periode van drie maanden nog niet voor alle kittens geslaagd bent, kunt u de aanmelding verlengen. Heraanmelding en afmeldingen kunnen telefonisch worden gedaan. Tijdsige afmelding wordt zeer op prijs gesteld en is essentieel voor een goed functionerende verwijzing.

**Voorwaarde voor dekmeldingen:** geen.

Voorwaarden voor geboorte-aankondiging: abonnee (zonder vermelding van te koop).

**Voorwaarden voor geboorte-aankondiging met vermelding van te koop:** Leden van Felikat en abonnees die lid zijn van een bij het OP aangesloten vereniging. Bij geldige PRA test van beide ouders gratis anders € 7,-. RABO: 1473.71.805 tnv penningmeester Raskan.

### Rasinformatie over de Abessijn

#### & Opgave Abessijnen- en Somalinesten

Nancy Heij  
Sleewijkstraat 19  
1107 TS Amsterdam  
tel: 020 697 60 14  
e-mail: secretariaat@raskan.nl

### Veterinair

Door inzending van de aanmelding van uw nest of kater

geeft u te kennen dat u de regels van Felikat omtrent het veterinaire beleid kent en dat u zich daaraan conformeert.

### Vedetten - Runner up's

Opname op deze lijst als 'vedette' is alleen mogelijk voor katers die al nakomelingen hebben verwekt.

Na het opsturen van een kopie van een geldige leukemietest, een kopie van de stamboon en het volledig ingevulde formulier zal uw kater in deze rubriek worden opgenomen. Voor de categorie 'runner-up' is in eerste instantie alleen de stamboonkopie noodzakelijk. In beide gevallen wordt het meezenden van een foto zeer op prijs gesteld. Opgave en informatie bij Nancy Heij.

### Eregalerij / Zonnetje

De *eregalerij* is bestemd voor Abessijnen en Somali's die recent een titel hebben behaald. Om uw dier in deze galerij een plaatsje te geven, heeft de redactie het volgende nodig: de stamboongegevens, een foto en een lijstje van de gewonnen certificaten met vermelding van datum, keurmeesters en eventuele extra vermeldingen, zoals BIV, NOM, BOS, BIS of BOA.

Ter gelegenheid van het behalen van één van de titels, kan uw kat ook in *het zonnetje* worden geplaatst. In deze rubriek kan naast de informatie, zoals wordt gebruikt voor *in de eregalerij* ook een verhaal, stukje of gedichtje over de persoonlijkheid en gewoontes en de stamboon van de kampioen worden geplaatst. Een kat kan in deze rubriek in principe slechts eenmaal worden voorgesteld. De redactie maakt een uitzondering voor de Eurokampioenen die ter gelegenheid van de afsluiting van hun showcarrière nog eens acte de présence mogen geven.

## DE BENDE VAN DE VAN BOETZELAER-LAAN VII

### FLAVIA EN NEA

In de vorige aflevering van deze serie meldde ik al dat de komst van onze bevallige kwikzilver Flavia niet bijster goed viel bij mama Nea. Deze keer zal ik wat uitvoeriger stilstaan bij de maatregelen die we getroffen hebben en nog steeds treffen om hen uiteindelijk op het punt te krijgen dat ze elkaar tenminste tolereren.

Toen bleek dat Flavia ook na het vertrek van de heren van vier nog steeds niet welkom was bij Nea, heb ik hulp van buitenaf ingeschakeld. Een paar voorzichtige introductieopgingen nadat de kits in februari naar hun nieuwe huizen vertrokken waren mislukt. Nea wilde Flavia alleen maar intimideren en dat lukte aardig. Bij een ongepland treffen deed ze het letterlijk in haar broek van ellende. Normaal gesproken zijn Somali's heel gemakkelijk met het verwelkomen van nieuwelingen en had ik bij voorafgaande keren nooit problemen gehad. Maar toen liep er ook geen mama in huis rond en dat maakt natuurlijk wel een groot verschil. Dus voordat de situatie helemaal uit de hand zou lopen, leek het me een goed idee om kattengedragstherapeute Marcellina Stolting om advies te vragen.

Dat heb ik geweten! Wat kunnen die mensen je aan het werk zetten, zeg. Voordat Marcellina in eigen persoon langs kwam om de katten te observeren, moest ik eerst een ellenlang vragenformulier invullen waarin het hele doopceel van de betreffende katten werd gelicht. Dat heeft me vele uren gekost, maar zo had zij vast een beeld van de situatie hier en ook van de geschiedenis die er aan vooraf gegaan was, zodat ze mogelijke knelpunten vast kon signaleren om die bij haar bezoek te toetsen. Ik was dus gelukkig niet de enige die zoveel huiswerk moest doen.

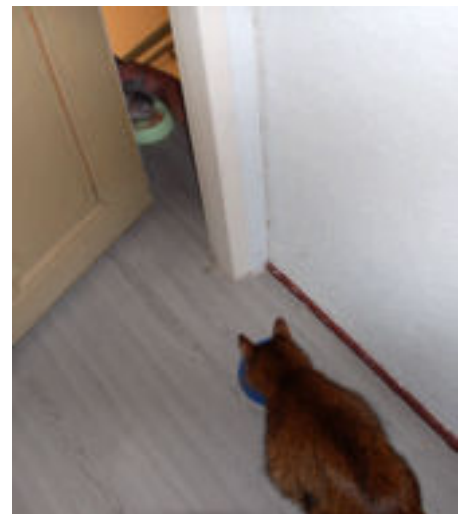
Vervolgens kwam Marcellina begin maart het hele stel hier in huis observeren. Flavia was vrijwel meteen na haar aankomst bijzonder goede maatjes geworden met Nardi, die zich willig als boksbal liet gebruiken door dat flitsende kleine gevaar. Dat was mooi meegenomen, want nu hoefde



er niemand de hele tijd alleen te zitten. Nardi verdeelde zijn tijd eerlijk over zijn twee vrouwen en deed mooi dienst als ambassadeur. Marcellina bekeek eerst Nea en Nardi op de begane grond en vervolgens Flavia en Nardi op de eerste verdieping. Ze nam daar alle tijd voor, speelde met ze en nam foto's. Ze bekeek nauwkeurig hun reacties op van alles en nog wat. Na het hele stel drie uur te hebben bekeken, kwam ze tot de conclusie dat geen van mijn katten specifieke gedragsproblemen vertoonde en dat het ook niet aan Flavia lag, maar dat Nea in het afgelopen half jaar een overdaad aan emotionele gebeurtenissen had meegemaakt, variërend van de dood van maatje Ypsilon tot volwassen worden, dekking, zwangerschap en geboorte van een vierling, plus nog een gemene infectie tijdens het opgroeien van de kleintjes en het afscheid van hen. Flavia was daarbij hoogstwaarschijnlijk de spreekwoordelijke druppel geweest. Er kon niets meer bij en de stoppen waren bij Nea doorgeslagen.

Het advies luidde om de beide dames minstens twee maanden volledig gescheiden te houden, zodat ze geen enkele glimp van elkaar opvingen. Ze roken elkaar natuurlijk nog wel degelijk, maar dat was OK. Na twee maanden konden we met een schone lei beginnen met een hernieuwde introductie. De twee maanden werden om diverse redenen drie maanden en het was begin juni voordat we met de eerste oefeningen begonnen om de

dames tolerantie voor elkaar bij te brengen. Op een vast tijdstip kregen ze aan weerszijden van een gesloten deur wat heerlijke hapjes. Het was de bedoeling ze zodanig te conditioneren dat ze alleen op het eten letten en niet op de aanwezigheid aan de andere zijde van de deur. Zodra ze afgeleid waren, werd het eten weggenomen. Onnodig te vertellen dat ze al heel gauw door hadden dat het loonde als



je je ogen strak op je etensbak gericht hield.

Om alle katten een beetje gelukkig te houden hanteer ik een strak roulatieschema. De ene avond gaan Nardi en Flavia mee naar boven om te slapen, terwijl Nea op de eerste verdieping blijft. De volgende ochtend gaan de 'slapies' naar de begane grond en verdeel ik mijn tijd tussen alle katten. Nardi mag kiezen waar hij wil zijn.

Half negen doen we de oefening en dan ruilen we daarna katten. Degene die mag blijven slapen gaat na afloop meteen naar de slaapverdieping en de andere komt op de eerste etage terecht en brengt daar de nacht door. Omdat Flavia het slechtst tegen alleen-zijn kan, blijft Nardi altijd bij haar slapen. Als het aan Flavia lag, had ze volgens mij het liefst een hele uitgebreide kattenfamilie om zich heen.

In de tussentijd had ik erover gedacht om Nea te steriliseren, maar omdat die heren van vier zo'n bijzonder geslaagd stel was, vond ik dat wel een beetje jammer. Flavia werd ook nog eens krols en had daar erg veel last van. Maar het was nu toch geen tijd om aan nestjes te denken en om ze nu een heel jaar op de pil te zetten leek me ook niet verantwoord. Ik besloot bij de dames een staafje suprelorin in te laten brengen, waardoor ze geen prikkels meer krijgen die tot krolsheid leiden. Ik heb daar geen moment spijt van gehad, want zo kregen we wat broodnodige rust in de tent

De tweede stap was om de deur op een kier te zetten tijdens de smulpartijen en als dat goed ging, de kier langzaamaan groter te maken. De oefening moest een prettige ervaring zijn (en blijven) voor beiden, zodat ze elkaars aanwezigheid gingen associëren met gevoelens van welbehagen. - Beide dames hadden weinig problemen met dit onderdeel en de deur kon al vrij snel een flink eind open. We begonnen ook met ze te spelen als ze uitgegeten waren. Net toen we dach-



ten dat het niet meer zo heel lang zou duren voordat we een doorbraak hadden, ging het mis. Ik liet mijn aandacht even verslappen en Flavia wandelde doodgemoedereerd op Nea af. Dat was nog teveel voor ons overgevoelige hartje en ze stortte zich vol verve bovenop Flavia. We waren weer even terug bij af en hebben ze een paar dagen rust gegund. Bij onze hernieuwde pogingen gingen ze gewoon door waar ze gebleven waren, dus dat was tenminste bemoedigend. Ook toen we de oefeningen bijna twee weken staakten in verband met onze vakantie konden we de draad daarna gewoon weer oppakken en hoefden we niet helemaal opnieuw te beginnen.

We zijn nu dik drie maanden bezig de meisjes aan elkaar te laten wennen, dus je moet wel over uithoudingsvermogen beschikken. Geduld is een absolute voorwaarde voor het welslagen van dergelijke pogingen. Toen ik er aan begon, kon ik niet vermoeden dat ik er zoveel van nodig zou hebben. Het verbaast me nog steeds dat ik er eigenlijk geen moeite mee heb om dat op te brengen. Ik ben er namelijk nog steeds van overtuigd dat het uiteindelijk gaat lukken. Van mij hoeven ze elkaar niet in de armen te vallen en dikke vriendinnen te worden, als ze elkaar maar tolereren en gewoon samen in dezelfde ruimte kunnen vertoeven. Want al die deuren dicht houden is nog het lastigst van alles. Bovendien lijdt onze brave Nardi, die zo zijn best doet om zijn beide vriendinnen gelukkig te houden, daar het meest onder. Ik heb ondertussen wel gemerkt dat katten over een geheugen als een olifant kunnen beschikken en moeite hebben met loslaten. Het zijn soms net mensen!

Rudolphine Eggink



## Kerst / Sneeuwfoto's

Heeft u kerst en/of sneeuwfoto's van uw huisgenoot, een verhaaltje of wat dan ook

Mail voor 1-12-2009 naar [redactie@raskan.nl](mailto:redactie@raskan.nl)

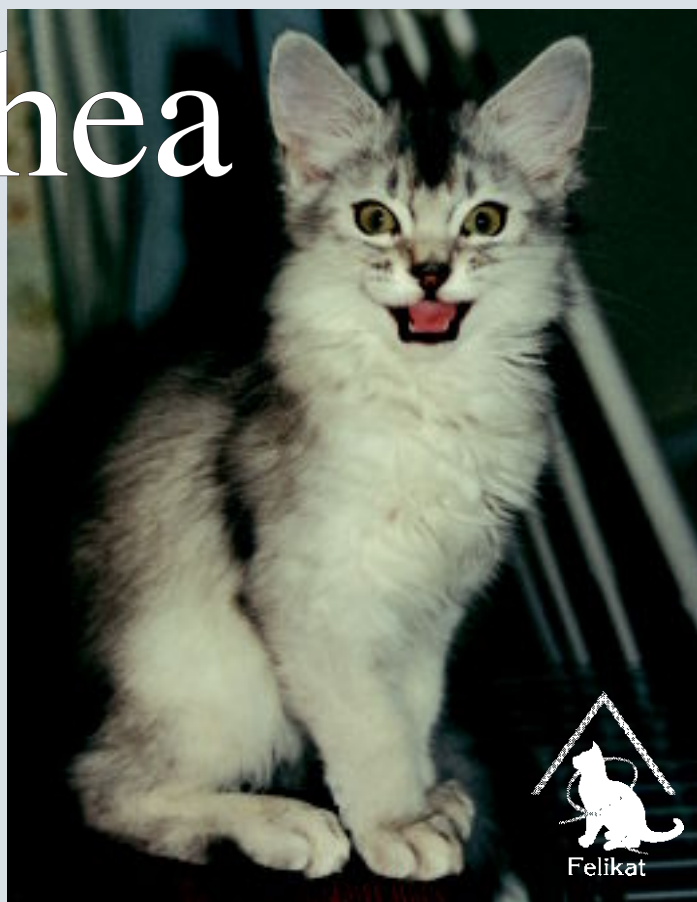
Raskan uitstapje  
Blijdorp  
18 oktober 2009



Somali Cattery  
**Moonschea**

Somali's in  
wildkleur,  
sorrel en zilver

Alexandra Slingenberg  
Gorselseweg 31  
7437 BD Bathmen (Ov.)  
0570-541819  
alex@nighthawk.nl  
www.nighthawk.nl



# *Silfescian*



**SOMALI'S & ABESSIJNEN IN WILDKLEUR, SORREL & ZILVER**

Huibert en Suzan Meijer  
Bloemertstraat 14, 2011 JP Haarlem  
Tel.: 023 - 532 17 74

[WWW.SILFESCIAN.NL](http://WWW.SILFESCIAN.NL)



# Kanker is niet meteen het einde van of zinloos

*Dorien Baaijens*

Net al bij mensen is kanker bij dieren vaak een beladen woord. “En dat is onterecht”, zegt dierenarts Helmy Wulms van Sterkliniek De Overlaet. Zij heeft zich bij het Diergeneeskundig Centrum in Oss toegelegd op oncologie, de behandeling van honden en katten met kanker.

“Kanker wordt nog te vaak negatief benaderd. En dat is jammer. Een chronische nierziekte bij een dier is meestal vele malen erger. Kanker bij een kat of hond is vaak heel goed behandelbaar. Het is niet meer meteen het einde van of zinloos,” aldus Helmy Wulms, die in 1984 afstudeerde als dierenarts.

In oktober van dit jaar zit ze 25 jaar in het vak. “En nog steeds met even veel plezier als toen ik begon. Heb er geen dag spijt van gehad dat ik dit vak heb gekozen. Het is een volwassen vak, voortdurend in beweging qua kennis. Toen ik begon was de kat bij voorbeeld nog vaak een ondergeschoven kindje. Toen kon en gebeurde er ook nog niet zoveel bij katten. Heel incidenteel bloedonderzoek, dat was het. Maar nu zijn er eigenaren die willen en kunnen. Katten zijn, net als honden, onderdeel van het gezin geworden. Steeds meer katten worden verzekerd tegen ziektekosten, waardoor medische kosten niet meer een beperkende factor hoeven te zijn in de behandeling. Dat vind ik ook bij verantwoord huisdierbezit horen.



*Helmy Wulms (links) geeft een patiënt chemotherapie*

## SDK

Sterkliniek De Overlaet is een van de tien klinieken in Nederland en België die zijn aangesloten bij de Samenwerkende Diergeneeskundige Kankercentra (SDK). De SDK, opgericht in 2003, is een vereniging van dierenklinieken die zich tot doel heeft gesteld de behandeling van dieren met kanker te verbeteren. Uitgangspunten hierbij zijn laagdrempeligheid en ‘-compassionate care’. Deze Engelse uitdrukking, die zich niet in twee woorden laat vertalen naar het Nederlands, is een vinding van Johan de Vos, een dierenarts uit Terneuzen. Hij geeft hierover zowel in Nederland als

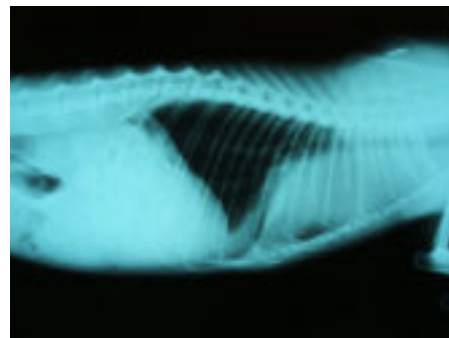


*Vocht rondom de longen door een tumor voor het hart.*

het buitenland lezingen aan collega's en is een veel gevraagde spreker op congressen. “Hij wil kanker dichterbij mens en dier brengen”, legt Helmy Wulms uit. “Het moest toegankelijker worden. Bij compassionate care staat het belang van mens en dier en hun unieke relatie, maar ook de kwaliteit van leven van het dier voorop bij de behandeling. Dat sprak mij zeer aan, waardoor ik mij in oncologie ben gaan verdiepen. We hebben daarom in onze kliniek de faciliteiten gecreëerd om dieren met kanker te kunnen behandelen. We kunnen snel een diagnose stellen, bloed analyseren en op een voor arts en assistent veilige manier chemotherapie geven.” Vermagering, bultjes, wondjes die slecht genezen, afname van eetlust, constant braken of diarree, rare plekjes waar dan ook zijn enkele symptomen die op kanker kunnen duiden. Vooral bij bultjes gaan de alarmbellen rinkelen bij Helmy Wulms. Ieder bultje, hoe klein ook, of als het steeds verdwijnt en weer terugkomt, zou door een dierenarts moeten worden bekeken, adviseert zij.

“Heel vaak blijkt daaruit dat het niets

voorstelt, een goedaardig bultje, een cyste. Maar ook heel vaak is het een uiting van kanker. We kunnen dat vaststellen door met een dunne naald een biopt te nemen, ofwel wat cellen weg te zuigen uit het bultje. Een hele simpele ingreep die geen risico met zich meebrengt. Een kat merkt er weinig van. Een patholoog kan daarna heel snel de definitieve diagnose stellen. Indien het kanker is, gaan we verder onderzoeken. Waar hebben we precies mee te maken? Is het te behandelen? Het bultje, de tumor die ergens zit moet ook verwijderd worden als dat kan. Chirurgie is eigenlijk de belangrijkste poot bij de behandeling van kanker en geeft ook in eerste instantie de beste kansen voor het dier.”



*Na behandeling is er veel vocht verdwenen en heeft de kat het minder benauwd.*

## Veiligheidsprotocol

Net als bij andere chronische aandoeningen (zoals nier- en hartproblemen) is, als genezing niet mogelijk is, het creëren van een ‘stabiele ziekte’ over een langere periode met behoud van kwaliteit van leven, het doel van de behandeling van een kat of hond met kanker. Soms is daar ook chemotherapie (infuus of pillen) voor nodig. Zowel voor eigenaar als dier een ingrijpende gebeurtenis vanwege een streng veiligheidsprotocol. Eigenaren moeten hier honderd procent achter staan en hun medewerking aan willen geven. Na, om maar iets te noemen, een lijke van hond of kat op de eigenaars' hand tijdens een chemokuur moet de eigenaar die hand al heel erg goed wassen. Eet- en drinkbakjes van het dier moeten apart worden gehouden en liever nog na gebruik worden weggegooid. Het dier mag niet komen op plekken waar kinderen vertoeven. Daarnaast hangt er een kostenplaatje aan.

“In een lang intakegesprek wordt dit allemaal uitvoerig besproken. Indien



een eigenaar akkoord is, moet hij of zij ook dit veiligheidsprotocol ondertekenen,” legt Helmy Wulms uit. “Want chemotherapie is belastend voor de leefomgeving. Het dier dat chemo krijgt, scheidt dat ook uit op de kattenbak, bij braken, in speeksel en dat kan weer gevaarlijk zijn voor de eigenaren en zijn huisgenoten. Braaksel of urinedruppels op de vloer moet je opruimen met wegwerphandschoenen aan en daarna de plek enkele malen achter elkaar schoonmaken, bijvoorbeeld. Dit protocol geldt algemeen tot een dag of zes na de chemo. Daarna het liefst het dier in bad doen en alles nog eens heel goed schoonmaken. Zijn er kinderen in huis dan worden de regels nog eens aangescherpt. Je snapt dat dit voor een gezin waar kleine kinderen over de vloer kruipen, eigenlijk een onmogelijke opgave is waardoor we daar in zo’n situatie nooit aanbeginnen.”

Chemotherapie is maatwerk, het ene dier krijgt eenmalig bijvoorbeeld pillen of een infuus, een ander dier weer tweewekelijks of een keer in het half jaar. Tijdens zo’n chemokuur en de periode erna is er heel intensief contact tussen eigenaar en dierenarts. “- Met de behandeling ben je nooit klaar. Het is echt 24-uurs zorg, meer dan een pil en een poedertje. Ik ben dan altijd bereikbaar en beschikbaar om te overleggen mocht er zich iets voordoen. In het algemeen verdraagt een dier -en vooral katteneen chemokuur goed. Maar soms wordt een dier een beetje ziekjes of krijgt het beenmerg een klap. Dat moet in de gaten worden gehouden. En soms moet ik helaas ook zeggen: stop! Als het dier te ziek wordt van chemo, of als de kwaliteit van het leven dermate wordt aangetast of moet inboeten, moet je niet doorgaan. Het belang van het dier staat altijd voorop.”

Op de website [www.kankerbijdieren.nl](http://www.kankerbijdieren.nl) is veel informatie te vinden. Onder de link klinieken is een lijst te vinden van de bij SDK aangesloten diergeneeskundige centra in Nederland en België.

#### Symptomen kanker

1. Abnormale diktes die niet verdwijnen of toenemen in grootte.
2. Wonden die niet genezen
3. Vermagering.
4. Afname van de eetlust; moeilijkheden met kauwen of slikken.
5. Bloedverlies of een andere uit-



*Glad geschoren voor de operatie.*

vloeiing uit een lichaamsopening.

6. Onaangename geur.
7. Benauwdheid of hoesten
8. Niet meer graag willen gaan wandelen of verminderd uithoudingsvermogen.
9. Blijvende kreupelheid of stijfheid
10. Moeilijkheden met urineren of produceren van de ontlasting.

Bron: “*It’s Coontime*” zomer 2009. Clubblad van Felikat Rasclub Maine Coon

## Naschrift redactie 19-10-2009



### UTRECHT - Onderzoekers in Utrecht hebben een nieuwe kankertherapie op honden en katten toegepast.

© NU.nl/Els Bax

Ze spotten radioactieve bolletjes in kwaadaardige tumoren bij dieren. Hierdoor slinken of verdwijnen de tumoren.

Jolle Kirpensteijn, hoogleraar aan de faculteit Diergeneeskunde, houdt vrijdag zijn intrede over deze nieuwe kankertherapie.

#### Mensen

Volgens hem kan de methode ook snel bij mensen worden toegepast. "Onderzoek op honden en katten is essentieel voor het genezen van kanker bij de mens", aldus Kirpensteijn.

<http://www.nu.nl/wetenschap/2104965/nieuwe-kankertherapie-honden-en-katten.html>

*Aannemers van sloop-, asbest- en grondsanereringen sinds 1933*



***P. Slee & Zn. B.V.***

*Heining 8*

*1047 AG Amsterdam*

*Tel. 020-4975311*

## OVER DE IDEALE STANDAARD.

In het vorige deel van dit artikel is getracht iets over de historische grondslag te vertellen. Zoals aangekondigd wil dit vervolg een beschrijving geven van de huidige stand van zaken.

Het is zeker van belang om tegen de achtergrond van het feit dat de rassandaard van de Abyssijn reeds in 1929 officiële erkenning in Engeland genoot, de hedendaagse standaard aan een kritisch vergelijk met de vroegere versies te onderwerpen, zij het dat de allerkleinste details welke m.i. minder relevant zijn, buiten beschouwing blijven.

<b>G.C.C.F.</b>	<b>Governing Council of Cat Fancy, England</b>
<b>G.C.C.F. 1929</b>	De oorspronkelijke standaard zoals de in dit jaar opgerichte Abyssinian <b>Cat Club</b> heeft vastgesteld.
<b>G.C.C.F. 1981/ FIFE</b>	nieuwe editie, de hedendaagse Engelse standaard welke overeenstemt met de verouderde Fife standaard.
<b>CFA</b>	<b>Cat Fanciers's Association, Amerika.</b>
<b>CFA 1980</b>	recente editie
<b>FIFE</b>	<b>Fédération Internationale Féline. Europa</b>
<b>FIFE 1983</b>	nieuwe editie.

Overzicht puntenscalen standaards.

<b>GCCF 1929</b>	<b>GCCF 1981/FIFE</b>	<b>FIFE 1983</b>
<b>Kleur</b>		
Lichaamskleur 30	25	25
Ticking 20	20	15
<b>Type</b>		
Lichaamsvorm, staart		
Vacht, poten en		20
Algemene conditie 30	30	5
<b>Hoofd en oren</b> 15	15	15
<b>Ogen</b> 10	5	10

**CFA 1980**

### Hoofd (25)

Snuit	6
Schedel	6
Oren	7
Oogvorm	6

### Lichaam (30)

Romp	15
Poten en voeten	10
Staart	5

### Vacht (10)

Textuur	10
---------	----

### Kleur (35)

Kleur	15
Ticking	15
Oogkleur	5



Poppy van Golconda

De nieuwe editie Fife 1983 is een in het Nederlands vertaalde versie van de Duitstalige versie. Deze standaard is in zijn geheel over de linker kolom afgedrukt. In de rechter kolom zijn er tot vergelijk in de Engelse taal geciteerde fragmenten van de andere standaards opgenomen. Waar dit mogelijk verduidelijkend werkt zijn er opmerkingen aan toegevoegd.

## Nr. 23 Abessijn (FIFE 1983)

### Type, poten, staart

Van middelmatige gestalte, stevig, lenig en gespierd. Het lichaam heeft een gemiddelde lengte met een tamelijk lange, spits toelopende staart, die bij de aanzet breed is. De poten zijn gespierd, lang en slank, altijd bij de lichaamsbouw passend. Voeten klein en ovaal.

### Kop en oren

De kop is gematigd wigvormig van gemiddelde proporties met zachte contouren, een lichte cesuur bij de aanzet van de neus is gewenst. Krachtige stevige kin, middellange neus. Profiel: noch stop, noch rechte neus. Verhoudingsgewijs zijn de oren groot, ver uit elkaar geplaatst en strak opgericht, breed in de aanzet en aan de punt afgerond. De oren hebben wildvlekken. Pluimpjes op de oren zijn gewenst. Sierlijke hals.

### Ogen

Groot stalend, uitdrukkingvol met amandelvormige stand, ver genoeg uit elkaar staand. De oogkleur is puur en helder, intensief barnsteengeel of groen. Donkere oogomranding.

### Ticking

Dubbel of bij voorkeur drievoudige ticking, waar mee bedoeld wordt met twee- of driekleurbrandjes per haar. Donkere haarpunten hebben de voorkeur. Textuur, kort, fijn en dicht aaneen liggend.

### Fouten

Fouten die het CAC uitsluiten: wit medaillon, te verdoorlopend wit op de borst, een gesloten halsband, grijze of te lichte ondervachtkleur, te weinig ticking, strepen op alle vier de poten, Siamees type, ronde kop, aftekening op de poten, spooktekening, te veel aftekening in het gezicht, het ontbreken van oogomranding, kleine of spitse oren, ronde ogen, gemengde oogkleur, te veel stop.

## OVEREENKOMSTEN EN VERSCHILLEN

### Type, poten, staart

#### GCCF 1981/FIFE

Foreign type of medium build

*Opmerking: in de FIFE 1983 standaard wordt de kopvorm bij de omschrijving van het gewenste type buiten beschouwing gelaten.*

### Kop en oren

#### GCCF 1921

Head long en pointed.

#### GCCF 1981/FIFE

Moderate wedge of medium proportions

#### CFA 1980

a modified, slightly rounded wedge without flat planes

#### GCCF 1981/FIFE

ears... pricked, well cupped

#### CFA 1980

Ears alert, moderately pointed.

*Opmerking: Dit betreft een principiële verandering in de standaard en dit is m.i. in tegenspraak met het gewenste type kat. Bovendien zijn pluimpjes op de punt van de oren gewenst en dit veroorzaakt altijd een scherpe, puntige contour. Voorts ontbreekt "well cupped" ofwel goed gewelfd, een verarming in de beschrijving. Daarentegen is er nu eindelijk in de standaard opgenomen dat de oren wildvlekken dienen te hebben. Deze eigenschap is een typisch bij de Agouti vacht behorend kenmerk en het duidt de verwantschap met andere wilde kattensoorten aan.*



Woodrooffe Mira

## Ogen

### GCCF 1921

Green, yellow or hazel

### GCCF 1981/FIFE

in an oriental setting, amber, hazel or green.

### CFA 1980

Gold or green.

*Opmerking: De oogkleur als zodanig is voor de Abessijn altijd van ondergeschikt belang geweest, slechts de intensiteit was het criterium of de oogkleur wel of niet als goed beoordeeld kan worden.*

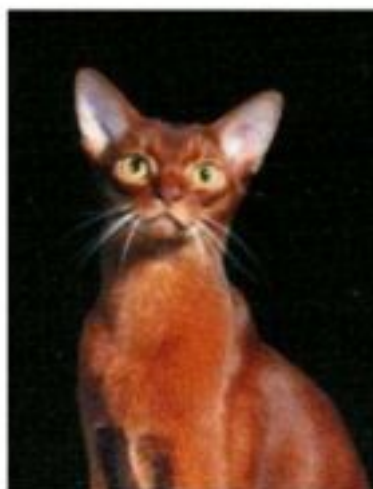
## Ticking

*Opmerking: Voordien werd de ticking als een vachtkwaliteit opgevat en niet omgekeerd zoals dit nu het geval is.*

### CFA 1980

Soft, silky, fine in texture, but dense and resilient to the touch with a lustrous sheen. Medium in length but long enough to accommodate two or three bands of ticking.

*Opmerking: Terwijl er in de Europese standaards gesproken wordt over een korte vacht, wil de Amerikaanse CFA een medium vachtlengte, dit om meer ticking mogelijk te maken. M.i. berust dit op een foutief inzicht. Het is niet moeilijk om Abessijnen te vinden die een korte vacht met een prachtige en duidelijke ticking hebben. Ook zijn er wilde kattensoorten die een meer dan drievoudige ticking hebben terwijl de vacht nog veel korter is dan die van de Abessijn.*



sorrel Abessijn(extreem)

## Abessijn wildkleur 23

### Vachtkleur:

### GCCF 1921

Ruddy Brown, ticked with black or dark brown.

### GCCF 1981/FIFE

Rich golden brown, ticked with black

### CFA 1980

Ruddy brown, ticked with various shades of darker brown or black, the extreme outer type to be the darkest ....

*Opmerking: Wat ontbreekt is natuurlijk de benoeming van de kleur van de ticking. Voor de wildkleur is dit vanzelfsprekend zwart, althans in genetisch opzicht. Toch wordt deze zwarte tint beïnvloed door de gloedvolle bruine en oranjeachtige tinten van de ondervacht, waardoor een erg rossige wildkleur eerder een grote variatie aan tonen tussen bruin en zwart, ook in de ticking, zal vertonen. De andere geciteerde standaards wijzen in deze richting.*



Blue Grass Tradesantia

## Abessijn sorrel 23 a

### GCCF 1981/FIFE

Ticked with chocolate

### CFA 1980

Ticked with chocolate brown.

*Opmerking: voor de omschrijving van de kleur van de ticking is in de nieuwe standaard voor "roodbruin" gekozen. De oude standaard spreekt over chocolade kleurig, hetgeen genetisch gezien een juistere term is en die ook een minder vrijblijvende aanduiding is dan rood-bruin, de kleurindruk wordt preciezer aangeduid. Om een helemaal correcte aanduiding zowel in fenotype als genotype te noemen zou de omschrijving "intens melkchocoladekleurig" bruikbaar kunnen zijn*

## Kerst / Sneeuwfoto's

Heeft u kerst en/of sneeuwfoto's van uw huisgenoot, een verhaaltje of wat dan ook

Mail voor 1-12-2009 naar  
redactie@raskan.nl

Als slotopmerking wil ik zeggen dat een drievoudige ticking weliswaar gewenst wordt maar zich in de praktijk niet voordoet.

Volgens mij is dit dan ook een onmogelijk realiseerbaar ideaal en denkend over de oorsprong van dit ideaal, vermoed ik dat de basis hiervoor eerder besloten ligt in simpele begripsverwarring dan in een reële mogelijkheid.

#### **Fouten**

Opmerking: Bij de voorkomende fouten werden nu ook spitse oren genoemd. Het wekt verbazing dat van de ene dag op de andere de standaard een voordien gewenste eigenschap plotseling als een negatief aan te merken eigenschap kwalificeert. Ditzelfde geldt voor de oogkleur die nu eenduiding (een kleur) dient te hebben, m.a.w. een gemengde kleur is een fout. De meeste aby's hebben een mengkleur en het lijkt mij buiten proporties om aan dit punt veel gewicht toe te kennen.



Transby Red Sothis

#### **Opmerking**

Het is spijtig dat de redactie van de verschillende puntenstandaards zodanig van elkaar verschilt dat een onderling vergelijk slechts gedeeltelijk mogelijk is. De belangrijkste verschuiving in de puntenwaardering van de onderdelen is dat de ticking van 20 punten naar 15 punten is teruggebracht, hetgeen een discutabele maatregel is wanneer je bedenkt dat de ticking een der belangrijkste visuele kenmerken is.

#### **Slotopmerkingen**

Vooropgesteld dient te worden dat de standaard nooit meer kan zijn dan de in taal geformuleerde en in punten gekwalificeerde uiterlijke kenmerken van een dier waarvoor een ideaalbeeld model staat. Zo'n kat bestaat dus niet. Ook de taal heeft haar beperkingen en een exacte verwoording van visueel beeld is dan per definitie onmogelijk. Het zijn twee werkelijkheden die niet precies samenvallen. Wat betekent een standaard dan nog? Het is niets meer of minder dan een richtlijn om een ideaalbeeld mee aan te duiden, waarbij de taal zo nauwkeurig mogelijk aangewend dient te worden. Wij moeten ons ervan bewust zijn dat een standaard het gedetermineerd kijken bevordert en ook aan zijn eigen doel voorbij kan schieten omdat het een bepaalde herkenning in de weg kan staan van de juiste verhoudingen tussen onderdelen die het geheel meer doet zijn dan een optelsom van delen. Een kenner, iemand die al jaren met veel interesse en gevoel een ras volgt, zal in één blik de kwaliteiten van een kat als geheel kunnen waarnemen, terwijl een ongetrainde beschouwer ook na nauwkeurige observatie hieraan niet toekomt omdat deze nog te fragmentarisch kijkt.

Los daarvan staat dat er na jaren behoefte blijkt te zijn om de standaard bij te stellen. De impuls hiertoe wordt gevoed door de wens de dingen beter te beschrijven. Hier is natuurlijk niets op tegen, integendeel. Een nauwkeurige omschrijving is te verkiezen boven een te vage aanduiding.

Ook kan het zijn dat de ontwikkelingen van andere rassen het nodig maken om het eigene anders te formuleren zodat het verschil met een ander ras aan onderscheid wint. Voor de Abessijn denk in dit verband aan het voorbeeld van de vorm van de kop. In de oorspronkelijke Engelse standaard staat: "head long and pointed". In de tijd dat men met deze standaard werkte, kende men nog geen Siamezen met de extreem lange schedels zoals deze dieren ze nu bezitten. Daarom voldeed deze aanduiding in die dagen. Het gaf een duidelijk verschil aan met o.m. perzen en British shorthairs. Toen later de spitsgevormde Siamezenhoofden als ideaal naar voren kwamen, werd de standaard van de Aby veranderd in de volgende omschrijving: head is a moderate wedge of medium proportions. Hier is er n.l. geen sprake van smaakverandering – mode als motief om de omschrijving van de kopvorm te veranderen. Nee, een dergelijke aanpassing voorkomt dat de Abessijn plotseling, net als bijvoorbeeld de Siamees, ook een extreem lang hoofd moet krijgen.

Bij elke verandering die er aangebracht wordt, is het een voorwaarde dat men zich er goed rekenschap van geeft wat de implicaties zijn, waarbij het een absolute voorwaarde is dit vanuit een historisch bewustzijn te benaderen. Op een aantal punten is het met de nieuwe standaard in dit opzicht niet zo best gesteld. Indien er meer aandacht was geweest voor het oordeel van deskundige keurmeesters, fokkers en clubs dan hadden deze fouten voorkomen kunnen worden. Laten we hopen dat de invloed van deze veranderingen op het ras binnen de perken blijft en er in de toekomst noodzakelijke correcties aangebracht zullen worden. De ideale standaard is immers een fictie.

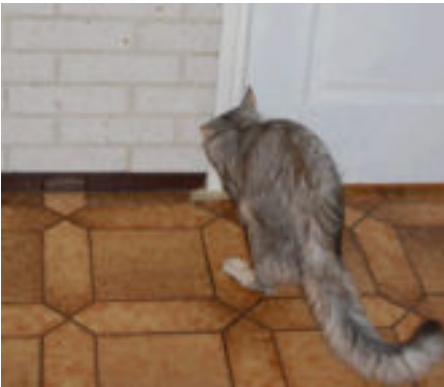
**Jan van IJzerdoorn.**

# Help, mijn kat heeft een deur in zijn kop!

4 oktober 2009 door Sylvia Scheen

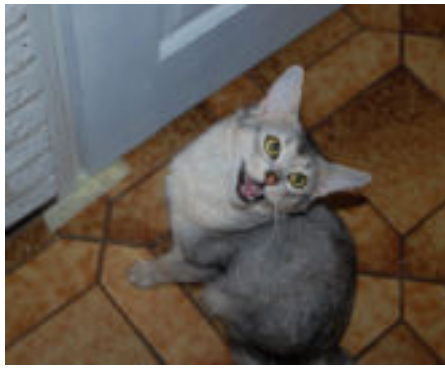
## Help, mijn kat heeft een deur in zijn kop!

Mijn zwartzilver Somali Tamarin maakt alle deuren open. Hij heeft speciaal iets met de sloten op de deuren en als hij een mens was geweest, dan zou ik zeggen dat hij technisch inzicht heeft. Hij gaat niet lukraak een deur openspringen, maar maakt er terdege een studie van hoe dat sluitwerk in elkaar zit.



Zo zag ik hem in de buitenren ter hoogte van het slot hangen, met zijn pientere oogjes het slot aandachtig bekijkend, terwijl hij met zijn andere poot, zeg maar handje, het slotje zorgvuldig aan het aftasten was. Op zich vond ik het al bijzonder dat hij in een ren van 3 x 5 meter, met toch eindeloze wanden gaas, precies daar hing waar dat kleine slotje zich bevond. Dat betekent maar één ding: hij weet precies waar de mogelijkheid van openen zit. Nu heeft hij daar pech, want als hij in de ren zit, is het schuifje aan de buitenkant dichtgeschoven! Geen enkele kans om het slot van binnenuit open te schuiven. Gelukkig maar, want ik zie mijn katten niet graag op straat.

Binnen in huis begon het vervelend te worden dat Tamarin de deuren opende. Ik had hem al “voor studie” aan de keukendeur zien hangen, met een poot de deurknop vastklemmend om te blijven hangen en met de andere poot het slot aftastend en idem dito



met de deur naar de tuin. Die tuindeur moet ik dus niet vergeten op slot te doen! Als Tamarin eenmaal die deur open krijgt, dan staat niet alleen hij buiten, maar al mijn katten.

Eén ding is fijn: Tamarin komt direct terug als ik hem roep en ook Frey, net als zijn Bengaalse moeder, laat meten weten dat hij er is als ik hem roep en komt dan ook gelijk terug. Maar mijn Noorse Boskat zegt hoogstens: “toedelo, en je ziet wel wanneer ik weer thuiskom!” Als hij op zijn moeder lijkt, dan kan ik daar misschien wel vijf dagen op moeten wachten. Mijn boskatten kan ik zeker niet even los in de tuin laten! Op slot dus die deuren en daarbij kan ik geen in sloten gespecialiseerde kat gebruiken!

De druppel was dan ook dat toen ik na een dag kattenshow moe en niets vermoedend mijn voordeur opende, daar vier katten achter de voordeur stonden te dringen om naar buiten te glippen. Tamarin stond meteen in de tuin en Øro kon ik nog net oppakken en met hem de anderen terugduwen, de deur dichttrekken en vervolgens Tamarin roepen, die meteen kwam.... Maar dit was niet leuk meer. Tamarin had vanaf die keer alleen nog maar aandacht voor de deur naar de hal en als hij die eenmaal open had, dan was de voordeur aan de beurt. Ik kreeg al advies een haakje op de deur naar de hal te maken. Haakjes....bij Tamarin?!?!? Alsof dat zou helpen!

Mijn huis was al een vesting met haakjes en schuifjes toen ik hier kwam wonen. Letterlijk op elke deur zat wel iets en alle deurklinken stonden al omhoog of waren vervangen door zo'n gruwelijke knop waar je hand vanaf glijdt als je de deur wilt openen. De overleden vorige echtgenote van mijn man fokte namelijk Siamezen en Burmezen en in mijn huis liepen des-

tijds ruim twintig katten rond en als er kittens waren soms bijna het dubbele!

Ik moet eerlijk zeggen dat ik tureluurs werd van al die afsluitmethoden. Het is echt niet handig als je continue allerlei handelingen moet verrichten om door de deur te gaan! Vooral bij die deur naar de hal. Tenslotte is daar ook het toilet! Nee, daar moest toch echt wat anders komen. Toen ben ik eens naar de bouwmarkten gegaan en heb daar rondgekeken bij de deursluitingen en het probleem uitgelegd. Zodoende kwam ik tenslotte met een trekveer thuis. Die trekveer wordt als



volgt bevestigd: Als je de deur opent dan zit de veer aan de andere kant. Bij mij gaat de deur open naar de kamer, dus de veer komt aan de deurkant die in de hal is en wordt bovenaan de deur bevestigd en maakt niet alleen dat die iets zwaarder opent, maar ook dat die deur gelijk zichzelf dichttrekt.

Dat ding geplaatst en ik hoefde niet lang te wachten: daar sprong ons Tammie al de deur open en kwam direct tot de ontdekking dat het niet klopte. Dat werd dus hangen en aftasten en kijken en nog eens kijken. Ik had meteen een vaste deurhanger! Maar open krijgen....dát lukte niet meer! Voor mij hiep hiep hoera, maar voor Tamarin was het flink balen.

Ik ontdekte meteen dat hij toch iets anders had moeten heten: “Dramma-

ran"! Want van opgeven heeft hij nooit gehoord. Die deur zat nu niet meer in de hal, maar in zijn kop! Keer op keer hoor ik die bons van het opspringen en vastklemmen. De eerste dag heb ik een stoel neergezet om op mijn gemak mijn hangende Somali op de foto te kunnen zetten. Maar hij bleef echt niet lukraak springen. Nee, hij onderzocht de hele deur! Met zijn voorpootjes tastte hij alle sluitranden van de deur af. Ik zag zijn poten er



onderzoekend langs glijden. Hij mompelde binnensmonds ook het een en ander. Jammer dat wij mensen nog steeds geen kattentaal verstaan! Na de onderkanten van de deur ging hij naar de bovenkant zitten turen, maar daar kon hij niet bij, dus keek hij in het rond om een opstap te vinden. Een meter naar links staat een stoel, maar op de rugleuning gezeten werd hij daar niet wijzer van. Hij lonkte even naar de koekoeksklok naast de deur, maar daar zag hij gelukkig van af...

Toen deed ik een test door de deur van het slot te halen. Als de deur open wordt getrokken, dán valt de deur vanzelf dicht, maar als je de deur alleen van het slot doet, dan heeft hij geen vaart om dicht te vallen en blijft de deur zo staan. Dan zit er wel de trekkracht van de veer op en daarvan wilde ik de kracht testen: Kon Tamarin

er zo wel uit komen? Tamarin had direct in de gaten dat de deur los stond. Dáár hoefde ik niet lang op te wachten! Ik weet dat Tamarin heel krachtige voorpoten heeft. Hij begon meteen aan de deur te trekken, maar die trok dus terug. Tenslotte kreeg hij met al zijn kracht de deur zelfs een paar centimeter open en toen kon hij zijn kop erdoor duwen en toen wist hij zich razendsnel door die spleet te wurmen en stond hij toch in de hal. Maar dat kostte hem wel heel veel moeite. Het grappige was dat hij er wel voor had gezorgd dat zijn lange



staart niet tussen de deur kwam: "onze slimmerd had zijn staart helemaal tussen zijn poten onder zijn buik door getrokken!

Wat schrijven onze geleerden ook alweer over dieren: dat ze niet kunnen plannen omdat ze niet in de toekomst kunnen kijken of zo? Nou, ons Tammetje wist wel degelijk te voorspellen dat als hij zijn staart had laten hangen, die dan tussen de deur was gekomen! Dat zou hem toch mooi niet overkomen. Er is slechts één probleem over: "mijn Tamarin loopt met een deur in zijn kop". Tot op heden kan hij aan niets anders meer denken! En ik? Ik loop nu te denken welke andere deuren ik van een trekveer wil voorzien. Want het bevalt mij uitstekend. Ik weet alleen nog niet hoeveel deuren er in een Somali-kop passen!



### De kat die deuren sluit.

Nu moeten de mensen niet denken dat katten alleen maar deuren openen: er zijn er ook die ze sluiten. Zoals mijn Royah.

Royah is in het wild in Noorwegen geboren en heeft nog wat rare tikjes over van haar wilde tijd. Ze heeft zich daar de eerste negen maanden van haar leven goed moeten kunnen verbergen om veilig te zijn. Hier zorgt ze ervoor dat geen kat bij haar kan komen door heel hard weg te rennen naar de draagkooi die voor haar in de vensterbank staat. Ze springt erin en draait zich meteen om en trekt met haar klauwtjes het deurtje achter zich dicht. Dat is heel goed te horen, want ze trekt dat deurtje wel 10 keer dicht. Beng, beng, beng hoor ik dan.

Het is een vreselijk grappig gezicht. En voor haar heel doeltreffend!



## In de veteranenhoek

Jamie DAAR WAS ER ÉÉN JARIG ... HOERA ... HOERA ... DAT KUN JE WEL ZIEN DAT WAS IK

EN IK BEN NU 10 JAAR;

tijd voor mijn verhaal.

Ik ben geboren in Amsterdam op 17 september 1999 en kreeg de naam Jamie Lee Curtis van Broadway. Mijn moeder is Mary-Lou van Plaisant en mijn vader heet Allmykittens Mitchel.

Toen ik een week of acht oud was kwam een mevrouw en een jongetje van vijf mij bekijken, hm, hm... Ik heb maar eens lekker terug zitten kijken. Na een tijdje leken het mij wel leuke mensen. Toen ik drie maanden oud was, werd ik door Mieke en Rosemary naar Hoofddorp gebracht, daar wonen die mensen namelijk. Inmiddels wist ik dat ze Anita en Josja heten. Toen ik daar kwam was er ook



nog een zwart-zilverabessijn in huis. Ik kwam er al snel achter dat hij Florimond heette en de baas was. Hij was erg lief voor me, we lagen al snel samen bij elkaar, maar het was duidelijk dat hij de baas was. Ik heb me toen voorgenomen hem niet te tarten.

Spelen deed ik met Anita en Josja. Florimond wilde wel, maar niet lang, hij was dan ook al een oude sok. J

Toen ik één maand in mijn nieuwe huis was moest het vrouwtje plotseling het ziekenhuis in. Ik ben toen door verschillende mensen verzorgd. Ook de moeder van het vrouwtje kwam enkele dagen. Zij werd helemaal gek van mij. Weet je: ik was nogal druk omdat alles zo op 'n kop was gezet, waar was het vrouwtje nu gebleven? Ik was er nog niet zo lang en ik vond het allemaal maar raar. Die oma zei, dat als ik niet een beetje rustiger werd, ze weg zou gaan. Nou, dat wilde ik natuurlijk niet. Ik besloot toen dat ik maar niet zo veel en hard moest rennen en zo hoog moest springen. Ik begon ook wel aan haar te wennen, beter dan geen mensen om me heen.

Je moet namelijk weten dat ik heel hoog kan springen. Ik spring zo op de hoogste kast, vanaf te tafel dan... en dan ook zo op de gordijnrails.

Waar ik ook erg gek op was, was die groene boom die ze in de kamer neerzetten wanneer het buiten erg koud is. Te gek joh. Ik klom hier helemaal in, zodat niemand mij meer kon zien. De boom schudde heen en weer en dan kwam ik plotseling ergens naar buiten kruipen. De mensen hingen van alles in de boom, geweldig vond ik dat. Ik zorgde er dan voor dat bijna alles weer uit de boom viel. Zo kon het vrouwtje elke dag de spullen er weer in hangen. Het was wel jammer dat ze





het jaar daarop geen ballen meer in de boom hing; later zaten er plastic bollen in, lang zo leuk niet.

Toen ik 4 jaar was stierf Florimond, hij was dan ook al behoorlijk oud, 17,5 jaar al. Ik vond het heel erg en het vrouwtjes en Josja ook. Ik mocht toen elke nacht bij haar in bed. Dat mocht ik namelijk eerder niet omdat ik haar dan een paar keer per nacht wakker maakte en daar werd ze niet fitter van.

Na een tijdje zei het vrouwtje dat ik binnenkort een vriendje zou krijgen, ik was erg benieuwd. En toen kwamen Suzan en Huibert met een vier maanden oud zilver-sorrelsomali aanzetten. Wat een pluizebol was dat. Wel schattig en klein... Mooi dacht ik... daar kan ik dan mooi de baas over spelen. Zo gezegd zo gedaan, sindsdien ben ik de baas en daar is na al die jaren geen verandering in gekomen. Twee jaar later kwam Murphy de sorrelsomali in huis. Uiteraard heb ik mijn baas-positie niet afgestaan. Indy probeert het soms nog steeds mij de baas te worden, maar hij geeft het dan snel op hoor. Hij gaat dan heel voorzichtig om me heen sluipen met een klaaglijk geluid, maar al snel gaat hij liggen en rolt... dan weet ik het al... Ik heb weer gewonnen... en ik hoef er niets voor te doen. Alleen maar even streng kijken en als een statige dame blijven zitten J

Murphy is soms zo dom om met mij proberen te spelen..... ik dacht ff van niet. Die rode dondersteen speelt maar met Indy. Die kan hij wel de baas.



Op vrijdag en zaterdag mogen wij bij het vrouwtje slapen. Heerlijk vind ik dat, dan kruip ik naast haar onder het dekbed, met mijn hoofd op het kussen en mijn pootje onder haar nek. Indy ligt altijd de hele nacht netjes naast het vrouwtje op het dekbed. Ik niet. Ik ga steeds iets anders doen; ergens heen, kom weer terug en wil dan onder het dekbed. Het vrouwtje moet steeds weer het dekbed wat omhoog doen zodat ik me weer heerlijk kan gaan nestelen.

Wat ik ook graag doe is in de ochtend op de badkamerkast zitten zodat ik de crème die het vrouwtje op haar gezicht doe er zo snel mogelijk weer aflik. Even mag dat wel, maar dan zegt ze altijd: de rest moet inwerken hoor!

Ik heb natuurlijk ook wel eens last van gezondheidsproblemen, diarree en ik lik nogal graag op mijn buik; soms zo veel dat mijn buik een beetje kaal wordt. Een tijdje geleden kwam Wendy langs en zij doet aan bioreso-

nantie, maar vraag me niet wat dit betekent.

Ik moet dan in een rieten mand zitten met wat platen onder en achter mij. Wendy raakt me dan regelmatig aan en vertelt van alles waar ik geen wijs uit kom. Ik krijg daarna druppeltjes die het vrouwtje me elke dag in een lepeltje geitenyoghurt geeft. Heerlijk hoor!

In ieder geval is mijn diarree en het vele likken veel minder en soms zelf voor langere tijd helemaal weg. Dus: heb je ergens last van: bel Wendy, je krijgt dan lekker elke dag yoghurt J

Ik heb het erg naar mijn zin in mijn huis en mijn medebewoners. Ik word op mijn wenken bediend, wat wil je nog meer.

Ik ga nu lekker boven op de droger liggen die aan staat, hoe warmer hoe lekkerder ....prrrrrrrrrrr

Dag

## De jarige veteranen

Jamie Lee Curtis	(Jamie)	17 september 1999	Huisgenoot van Anita en Josja Vermeeren
Jofel's Elmo	Huf	10 november 1995	Huisgenoot van Fam. J.Janssen-Blixt
Lynn van de Stenen Cirkel		22 november 1988	Huisgenoot van fam Koster/de Graaf
Viviane de La Merdune	( Viviane )	26 november 1999	Huisgenoot van Saskia en Marco Vader

De veteranenboek staat open voor alle Somali's en Abessijnen van 10 jaar en ouder waarvan de eigenaren lid van Raskan zijn.

**Opgave en afmeldingen** bij voorkeur via email: [penningmeester@raskan.nl](mailto:penningmeester@raskan.nl)

Of via Tel: 0223 - 681577 's avonds tussen 19.00 en 21.00 uur.

Ondervermelding van emailadres en telefoonnummer. Vergeet niet om Uw overleden huisgenoot af te melden!!

### Veteranen op de website RASKAN.NL

Alle bij mij bekende veteranen staan nu ook op de Raskan-site. Wilt U zo vriendelijk zijn om de gegevens te controleren? Ook is er gelegenheid om een stukje over Uw veteraan met foto('s) hierbij te plaatsen.

Vergeet niet om Uw overleden huisgenoot af te melden !!!

# Bibo in Canada

Geschreven namens Bibo door Irene McGill

*Lieve mamma Esther,*

*Eindelijk heb ik het voor elkaar gekregen dat mamma Irene mijn showverhaal aan je stuurt. Ze heeft het vreselijk druk gehad op haar werk, dat ze een "gekkenhuis" noemt. Ik denk dat ze op die filanten met onrealistische verwachtingen doelt!*

*Nou... het was weer een hele interessante show. Hij werd tijdens het paasweekend gehouden in Mississauga (een buitenwijk ten westen van Toronto). Pappa Ken en ik gingen vrijdag samen omdat mamma Irene moest werken. Zaterdag ging ze wel mee, maar zondag moest ze weer werken, dus deden pappa Ken en ik het die dag weer met z'n tweeën.*

*Het was een show voor alle soorten huisdieren, dus heb ik allerlei verschillende hagedissen gezien, grote slangen, vogelspinnen en een heleboel papagaaien, van groot tot klein. Die papegaaien waren wel hard aan het krijsen de hele tijd, maar daar trok ik me niks van aan. Er waren ook heel veel soorten honden, maar die heb ik gewoon genegeerd :- ) En dan zat ik ook nog eens naast een hele rij met Bengalen, maar zelfs dat deed me niks.*

*Ik heb zaterdag genoeg punten gehaald om Grand Champion te worden, dus zondag ben ik in de volgende klasse uitgekomen. Het was een succesvolle show, want ik was alle drie de dagen Best of the Best Cat!!! Pappa Ken heeft de reusachtige rozet bij de anderen opgehangen in de serre.*



*Je zult het wel leuk vinden om te horen dat ik me prima heb gedragen. De keurmeesters vonden het een feest om me op de tafel te hebben, omdat ik het zo leuk vind om te showen!! :- ) Mamma en pappa zijn apetrots op me, maar ze zorgen er wel voor dat jij, Pupa en Occido alle eer krijgen van mijn successen.*

*De laatste paar dagen is het hier heerlijk weer, maar dat zal helaas wel anders worden. Het gaat namelijk een stuk kouder worden en er zijn regenbuien voorspeld. Vandaag werd het nog 22C en de magnolia van mamma Irene staat uitbundig te bloeien met mooie roze, sterwormige bloemen. Mamma Irene zegt dat ze je morgen foto's zal sturen van mijn dochter (die Joy heet) en van mijn neven en nichten.*

*Veel liefs en kopjes voor jou, Marco, Pupa, Occido en die fretterige dingen,*

*Bibo*

## Britse kat rijdt liever met bus

Londen

*Op muizen jagen? Niets voor de Britse kater Casper. Het huisdier rijdt liever elke dag met de bus. Al enkele maanden voegt de kat zich braaf in de rij wachtenden voor de bus. Hij nestelt zich dan gezellig op een stoel. De andere passagiers raakten snel gewend aan hun opvallende medreiziger. Casper is inmiddels zo bekend bij reizigers en de verschillende buschauffeurs, dat ze op de terugweg weten waar ze het dier er weer uit moet laten. Het baasje van Casper, Susan, hoorde pas onlangs van de escapades van haar kater. Volgens haar houdt haar kat van mensen, maar op volsterkt onverklaarbare wijze ook van grote voertuigen.*



# nieuw

De eerste  
gezondheidsvoeding  
op maat als  
vleesbrokjes in saus

- optimaal voedingsstoffenprofiel voor  
superieure smakelijkheid
- gezondheidsvoedingen, toegespitst op  
levensfase en specifieke behoeften

**PATENT**



  
**ROYAL CANIN**  
FELINE HEALTH NUTRITION

**kies gezond voor kat&hond**

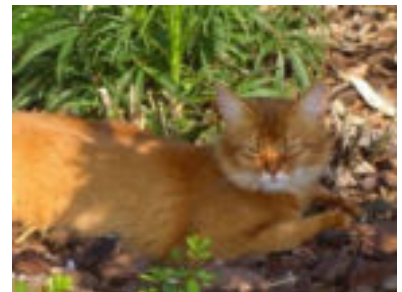
Kijk voor meer informatie op [www.royalcanin.nl](http://www.royalcanin.nl)

Royal Canin Nederland BV - Postbus 63 - 5460 AB Veghel - Tel. 0413-318400 - [info@royalcanin.nl](mailto:info@royalcanin.nl)



TNT Post  
Port betaald

Indien onbestelbaar retour: Ambonstraat 86, 1782 SK Den Helder



**Ferox Somali Cattery**



**Ferox**  
**wildkleur Somali's**  
PL, PRA, PKdef, Felv en FIV vrij  
Onze dekkater is beperkt beschikbaar



Marco en Esther  
036-5365878  
Almere  
Somali@maijbe.com  
www.Ferox-Somali.com

Somali cattery  
*Sweet Sensation*



Piet & Mata de Haan  
Alexander Bellstraat 81 • 1972 RB IJmuiden  
Tel.: 0255-513 182 • Email: pj.de.haan@hetnet.nl